

ලංකාවේ සිංහල බෞද්ධයන්ගෙන් අති බහුලයකට ගැනෙන්න, තමන්ගේ රට ගැනත් නිව් සැකසීමේදී කල්පනා කරන්නට සහ තමන් ගැන ස්වයංවිචාරයේ යෙදෙන්නට අවස්ථාවක් සොයමින් සිටියේය. එසේම ජනතාවගෙන් බොහෝ දෙනෙක් එම ස්වයං විචාර කාර්යයේ යෙදෙන්නට අවස්ථාවක් පමණක් නොව නායකත්වයක්ද සොයමින් සිටියහ.

2009 ජූලියේ අවසානයේ පසුව ජනතාව සැනසුම් සුසුමක් හෙලු බව අත්තොය. ඒ සැනසුම් සුසුමේ අර්ථය යනු "අපි දෙමළා පැරද වීම, ඒ නිසා දැන් රටේ ප්‍රශ්නයක් නැත." යන්න නොවේ. ඒ හිතා සිට ශ්‍රී ලංකාවේ අනාගතය ගැන ස්වයං විචාරයකින්ද යුතුව යළි කල්පනා කරන්නට සුදානම් අතිබහුලයක් සිංහල ජනතාව අතර සිටියේය. සැබවින්ම ජූලියේ අවසානයේ පසු කියම සිංහල බෞද්ධයන් තුළ වූයේ මෙවැනි සිතිවිල්ලකි

"කවර ආකාරයකින් හෝ ජූලිය අවසන් වීම ව්‍යාපාරිකව, ජූලියේදී විනාශ වූ සියලු ජීවිත ගැන

අති බුදු දහම ලංකාවේ ප්‍රධානතම ආගම වුවත් යටි කී අතිශයෝක්ති ප්‍රදර්ශන කාමය ගැන සංස්ථාපිත බුද්ධාගම වෙතින් කිසිදු විරෝධයක් පෙන නැත ආවේ නැත. සංවර්ධනය ගමන් ඉදිරිපත් කර තිබුණු දැවැන්ත වැඩසටහන් අප රටට මුලින්ම අවශ්‍ය දේවල්ද යන ප්‍රශ්නය ඇසුණේ නැත. එක මිනිසෙකු සහ ඔහුගේ පවුලේ දොඩු අතු සහ පොඩි අතු පමණක් ඒ පවුලේ ගෙදර වෙලී ඇති කමකට නැති නැදැ වැල් පවා රටේ මහජන දේපළ සහ මුදල් කාඩ්පත් කියා කරන සෑම ගැන ප්‍රශ්න නැතරුණේ නැත.

බෞද්ධ රජයක්

මෙවැනි පසුබිමක මාදුළුවාවේ සෝනිත ගිමියෝ මහජනතා අතරට පැමිණ කතා කරන්නට පටන්ගත්තා. ඒ ගිමියන් මහජනතා අතරට එන්නට පෙර මහින්ද රාජපක්ෂ රජයේ සිටි බැඳු විවිධාකාරයේ විචාරයක් පවත්වාගෙන ගිය ගිමියෝ සිටියහ. ඒ අය අයත් වූයේ එක්කෝ විවාහාශික දේශපාලන පක්ෂවලටය. නැති නම් සිවිල් බුද්ධිමතුන්ගේ කණ්ඩායම්වලටය. මහින්ද රාජපක්ෂ ඉතා සරිකපට ලෙස පත්සල් ගානේ යමින්ද එසේ

මැදම් පිළිවෙත අගය කරන පිරිසක් බැවිනි.

හෙළු උරුමය

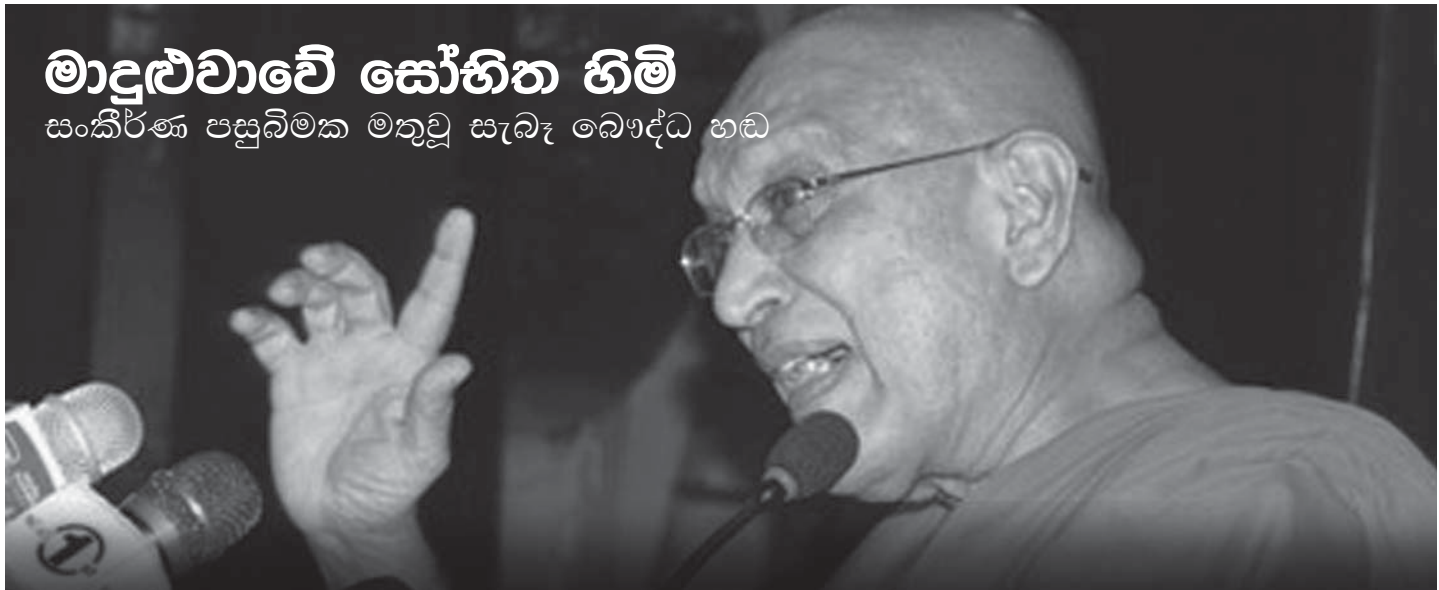
මේ සංකීර්ණ පසුබිම තුළ නියම බෞද්ධත්වයක කටහඩ මතු වී ආවේය. ඒ හඬ මතු වූයේ මාදුළුවාවේ සෝනිත ගිමියන්ගේ මුවෙනි. ඒ හෙට්ටි මතු වීම මෙරට නියම බෞද්ධයන්ගේ ව්‍යාපාරික බව දැන් බලන විට පෙනේ. සංසාරත්නය යනු පුනුදුන් මිනිසුන්ට සරණ පැනිය නැති ආචාර ධාර්මික ක්ෂේම ක්ෂේත්‍රයක් යැයි බුදුදහමේ ඉගැන්වේ. ඥානසාර නාමුදුරුවන් වැනි අය සරණ ගියහොත් සිදුවන්නේ ඉමහත් අසරණභාවයකට ඇද වැටීමක් බව වටහා ගන්නට අවස්ථාවක් මෙරට මධ්‍යස්ථ මතධාරී බෞද්ධයන්ට වැටෙයි නිසේ සෝනිත ගිමියෝ නායකත්වය සහ ආදර්ශය ලැබූ නික්මුන් වහන්සේලා නිසාය. ජාතික හෙළ උරුමය වැනි නික්මුන් කේන්ද්‍ර කරගත් දේශපාලන ව්‍යාපාර පවා මුලින් මුලින් කළේ සෝනිත ගිමියෝ සමාජදේශපාලන ප්‍රියාවලියට අකුල් හෙලීමයි. එය

පිලිබදු සටන් පාඩ බටහිර සටන් පාඩ නම් බුදුන්ගේ සමස්ත ඉගැන්වීම් පද්ධතියම බටහිර ඉගැන්වීම් යැයි කියන්නට සිදු වේ. ඒ නිසා මහින්ද රාජපක්ෂගේ ආණ්ඩුවේ මාධ්‍ය නිරන්තරයෙන් කළ එම වෙදිනාව මහින්ද සිදු වූයේ ඒ මාධ්‍යවල විශ්වාසය බිඳ වැටීමයි.

දෙවිදිකම බෞද්ධයෝ

සෝනිත ගිමියෝ අරගලය නිසා ලංකාව තුළ බෞද්ධවීමේ ක්‍රම දෙකක් ඇත කරුණා පෙනී ගියේය. එක් බෞද්ධ වීමක් නම් "සිංහල බෞද්ධ" වීමයි. ඉන් අදහස් වන්නේ බුදු දහම සිංහල ජනවාර්ගික අනන්‍යතාවේ ප්‍රධාන සංකේතය ලෙස ගැනීමයි. එහිදී අදාළ පුද්ගලයා යහපත් බව පිලිබදු බුදුන්ගේ ඉගැන්වීම් කෙතරම් දුරට පිලිපදින්නේද යන්න වැදගත් නැත. අවශ්‍ය වන්නේ කටුන් පෙනෙන්නට පත්සේයාම, පිරිත් නූල් බැඳගෙන සිටීම ආදී දහසකුත් එකක් වනාවන්වල යෙදීමත් ඒවා මාධ්‍යයෙහි පෙන්වීමත්ය. මහින්ද රාජපක්ෂ යනු ඒ බෞද්ධකම නියමවම රාජ්‍ය පාලන විය නැති

මාදුළුවාවේ සෝනිත ගිමියෝ සංකීර්ණ පසුබිමක මතු වූ සැබෑ බෞද්ධ හඬ



බෞද්ධයන් යුතුය. දෙමළ ජනතාවගෙන් සැලකිය යුතු පිරිසක් සැපුදු හෝ එකුව සන්තද්ධි අරගලය සමඟ සම්බන්ධ වීම සම්බන්ධයෙන් අපිදි වගකිව යුතු වෙමු. මේ අවස්ථාවේ අප කළ යුත්තේ එක්තරා වරදකාර නැතිමිනිද යුතුව මේ ජූලියේ අවසානය සැපරීමය.

2009 ජූලියේ අවසන් වූ දවස්වල දේශපාලනික වශයෙන් සංවේදී සිංහලයන් සමඟ කළ කතා බහුවේ අපට ඒ බව අවබෝධ විය.

එහෙත් මධ්‍යස්ථ සිංහලයන් තුළ වූ ඒ යළි සලකා බැලීමේ හැඟුරුවට දේශපාලන නායකත්වයක් දෙන්නට කෙනෙක් නොවීය. මහින්ද රාජපක්ෂ යනු ලංකා සමාජය එවැනි හැඟුරු නැවත සිතා බැලීමකට යොමු කරන්නට සමත් නායකයෙක් නොවේ. ඔහු කළේ සමස්ත සිංහල සමාජයම ජයග්‍රහණයේ උමතුකඩ ගිල්වා ඉන් අති වන ජාතිවාදී මනෝභාවය සිය වාසියට තරවා ගැනීමය. දකුණේ සිංහලයන් ව්‍යාජ දේශප්‍රේමයක් සහ පුද්ගන්මාදුකත් තුළ ගිල්වා රටේ දේශපාලන සහ ආර්ථික මර්මස්ථාවා සියල්ල තමා සහ තම පවුලේ අය අතර ගැනීමට මහින්ද රාජපක්ෂ ක්‍රියා කළේය. ඔහුගේ කතාවල ආ වචන සහ ස්වරූප තුළ පවා බුදුගේ වචනවිකම හා මැරුණ මිය ගිය බෞද්ධ මධ්‍යස්ථභාවය නොවේ. බුදු දහමේ වැදගත්ම ඉගැන්වීමක් වන්නේ මැදම් පිළිවෙත බව ජනතාව දැන සිටියත් රටේ ඉහළ නායකත්වය වෙතින් ඒ මැදම් පිළිවෙත ප්‍රදර්ශනය නොකෙරෙන විට ජනතාවට මැදම් පිළිවෙත අමතක වේ. මහින්ද රාජපක්ෂ පාලනයේ දෙවැනි අවධියේදී සංවර්ධනය යැයි ජනතාව හමුවේ ඉදිරිපත් කෙරුණේද සියලු ආකාරයක රාජ්‍ය උත්සවවලදී ප්‍රදර්ශනය කෙරුණේද ඉතා අනෙක් අතිශයෝක්තියකි. රාජපක්ෂ ජනාධිපතිවරයාගේ ඇදුම පැදුදුම, ගමන බිමන පමණක් ඔහු සිය වන්දිතවරයන්ගෙන් අපේක්ෂා කළ වර්ණනා පවා සීමාන්තික අතිශයෝක්තියක් පෙන්වුම් කළේය. ඒ නිසා ඔහුගේ කාලයේ ඒ අතිශයෝක්තිය කියුම් ගැසුම් නැටුම් ආදිය ලෙස පැවැත් බිස්සාකාරයේ බිඳ වූහ. මේ අතිශයෝක්ති බලකාමය පිලිබද විචාරයක් සැපයිය නැති නොදුම ආචාර ධාර්මික ඉගැන්වීම් පද්ධතියක්

යන බව ජනමාධ්‍යයෙන් ප්‍රදර්ශනය කරමින්ද ප්‍රදර්ශනකාමී බෞද්ධකමක්ද පවත්වාගෙන යමින් සිටියේය. ඒ නිසා බැඳු බැඳුමට පෙනුණේ බෞද්ධත්වය සහ මහින්ද අතර වෙන් කළ නොහැකි සම්බන්ධයක් පවතින බවයි. ඔහු මහමම බොරුවක් කීවේද "අපේ නාමුදුරුවන්..." යනුවෙන් අමතමිනි. බලය ලබා ගැනීම සහ බලය පවත්වා ගැනීම සඳහා බෞද්ධත්වය උපකරණයක් සේ භාවිත කිරීම ලංකාවේ රජවරුන්ට අමුණක් නොවේ. නූතන දේශපාලකයෝද එසේ කළහ. එහෙත් එම ප්‍රයෝගකාරී ආගම භාවිතය අතින් මහින්ද රාජපක්ෂ තරම් සරිකපට කෙනෙක් නොවුනා. ජූලියේ ජයග්‍රහණය සහ එහි ගෞරවය එය ලැබිය යුතු සියලු දෙනා සමඟ බෙදා නොගෙන එය තමාගේ සහ තම පවුලේ විශාලම සංරක්ෂිත ප්‍රාන්ධනය ලෙස භාවිත කිරීම නිසා නියම බෞද්ධ රජෙකු ලෙස සිය ප්‍රතිරූපය නිර්මාණය කරන්නට ඔහුට නැති විය.

ජාතික හෙළ උරුමයේ නික්මුන් වැනි අය ඒ කාරුණියේදී ඔහුට සහාය වූහ. එහෙත් කල්යාණේදී ජාතික හෙළ උරුම නික්මුන්ට වඩා ආවේනිකාරී නික්මු පිරිසක් රාජපක්ෂ පවුලට අවශ්‍ය විය. බෞද්ධ බල සේනා නමින් මතු වී ආවේ බෞද්ධකම වචනවිකමක් බවට පෙරලන නික්මු පිරිසකි. එහි වූ ඥානසාර නම් නික්මු අවස්ථාවදී දේශපාලනය හා සම්බන්ධ වූ ආචාරධාර්මික කරයකින් තොර වූ බෞද්ධකම කෙතරම් අනෙක් අතර විය නැතිද යන කරුණය පිලිබද විවමාන සංකේතයක් විය. මෙකී නික්මුන්ගේ ආචාරධාර්මික බැහැරවූ භාවය නිවර්තනය බැහැර වීමක් ඇති ප්‍රවර්තනට ලියන ලද ශීර්ෂපාඨයකට මෙසේ හසු විය "උන්වහන්සේ පහරදීමට වැඩම කළ සේක." ඒ ඊරියා සේනා ව්‍යාපාරය තව අවුරුදු දෙක තුනක් පැවතියේ නම් බෞද්ධ සාසනයම පවා ඉමහත් පිළිබදව ලක් වන්නේය. මෙමනිසා සිරිසේන මහතාගේ ජනාධිපතිවරුන්ට පත් වූ වනාම පාහේ ඒ සේනා පසුබැස ගියේ ඔවුන් මහින්ද රජයේදී අනෙකුත්වූය යන මතය සනාථ කරමිනි. රටේ නායකත්වයෙහි මැදගත්කුණක් ඇති වීම එය ඉක්මනින් පහළට දැනෙන්නේ බහුලයක් ජනතාවද

අපහාසයට උපහාසයට ලක් කිරීමයි. එහෙත් උන්වහන්සේ නොසැලී සිය කාර්යයෙහි නියැලී සිටියහ. තමන් අධිරාජ්‍යයෙකු වැනි රජෙකිනි සිතා සිට මහින්ද රාජපක්ෂ ජනවාර 8 වැනිදා ඔහු සහ ඔහුගේ ගෝලයන් තහුරු සිහිනයක් වෙමින් පරාජයට පත් වනතුරු ඉදිරියට ගියේ සෝනිත ගිමි ඇරඹූ ගමනයි.

රජු හෝ රාජ්‍යය සමඟ අවිචාරාත්මක වූද බලකාමී වූද සම්බන්ධයක් පවත්වාගෙන ගිය නික්මුන් ලංකා ඉතිහාසයේ අපමණ සිටියද ආචාරධාර්මික වශයෙන් හරවත් වූද බුදුන් වහන්සේගේ ඉගැන්වීම් නිසි ලෙස පිලිපදින නික්මුන් කළ යුත්තේ රජු හෝ රාජ්‍යය සම්බන්ධයෙන් විචාරයේ සම්බන්ධයක් පවත්වාගෙන ගාමයි. ඒ විචාරයේ පදනම විය යුත්තේ තමන්ට රාජ්‍යය වෙතින් යම් යම් වාසි හෝ ළඟ නොලැබීම නිසා ඇති වන ද්වේෂය නොවේ. එහි පදනම විය යුත්තේ ධාර්මික රාජ්‍ය පිලිබද බුදුන්ගේ ඉගැන්වීමයි.

බෞද්ධ පොතපතෙහි ධාර්මික රාජ්‍යයන් පිලිබද ඉගැන්වීම් අපමණ නිසි. කුටු දුන්න සුභ්‍රයෙහි එන එක් නිදර්ශනයක් මෙසේය: "එහි එන රජුට මනා විශාල ප්‍රදර්ශනකාමී යාගයක් කරන්නට අවශ්‍ය වෙයි. එය නම්බන්තොට වරාය සහ මන්තල ගුහන්තොටුවල විවාහ කිරීමේ මනෝක්ෂ්‍ය වැනි ධනය නැති වන වැඩකි. ඒ රජුගේ ධාර්මික උපදේශකවරයා රජුට උපදෙස් දෙන්නේ මහජන බදු මුදල් විනාශ කරන යාගය නොපවත්වන ලෙසයි. රටේ ආර්ථිකයද අයහපත් ඒ මොහොතේ කළ යුත්තේ මහජනතාව ආර්ථික නැරඹීමට අවශ්‍ය පසුබිම සැපයීම බව ඒ උපදේශකවරයා කියයි. කුටුදුන්න සුභ්‍රය යනු ධාර්මික රාජ්‍යයන්ට පිලිබද ක්‍රීටික සාහිත්‍යයෙහි එන ඉගැන්වීම් අතර එන එක් සුභ්‍රයක් පමණි.

සෝනිත ගිමියන්ගේ අරගලය තුළ රාජ්‍ය පාලනය පිලිබද මෙවැනි සාම්ප්‍රදායික ප්‍රදානවී මූලාශ්‍රවල බලපෑම තිබිණ. ඒ නිසා ඒ ගිමියන්ගේ අරගලය එන්ජිම් අදහස් සහ බටහිර සංකල්ප අතර ගත් අරගලයක් යනුවෙන් සිංහල ජාතිවාදීන් කළ වෙදිනාවට පදනමක් නොවිණ. සමාජ සාධාරණය

සටකට කෙනෙකි. ඒ අතින් ඔහු නැතිගිය ආර්. ජේමදාස මහතා පවා පරාජය කළ නැති කෙනෙකි. මහින්ද රාජපක්ෂ යටතේ බොහෝ දේශපාලක නොරැන් සුදු ඇඳු පැන්සල් යමින් කුලියට ගත් නික්මුන් සමඟ ගැටෙමින් බෞද්ධකම ප්‍රදර්ශනය කරනු දැකිය නැති විය.

බෞද්ධවීමේ අතින් ක්‍රමය ආචාරධාර්මිකව බෞද්ධ වීමයි. එහිදී ප්‍රමුඛත්වය ලැබෙන්නේ සිංහල යන ජනවාර්ගික අනන්‍යතාව මතු කර දැක්වීමේ උපකරණයක් ලෙස බුද්ධාගම භාවිත කිරීම නොව යහපත් මනුෂ්‍යයෙකු වීම පිණිස බුදුන්ගේ ඉගැන්වීමේ හරය තමන් වෙත උකසා ගැනීමයි. එවැනි බෞද්ධයෙකුට තමන්ගේ ජනවාර්ගික අනන්‍යතාව ඉක්මවා පොදු මිනිස් යහපත පිලිබද කල්පනා කරන්නට නැතිවිය ඉතා ලංකාව රටක් ලෙස ගොඩනගා නැති බෞද්ධකමක් වේ නම් ඒ මේ දෙවැනි බෞද්ධකමයි.

සෝනිත ගිමියෝ අරගලයෙහි සටන් පාඩවලින් මතු වී ආවේ ඒ දෙවැනි බෞද්ධකමේ ස්වරූපයයි. ජූලියේ අවසානයේ පසු ලංකාව යළි ගොඩනැගීමේදී මේ දෙවැනි බෞද්ධකම ඉතා අවශ්‍ය වේ. ඒ කාරුණියේදී ජූලියේ පැනගැනීමට එක් හේතුවක් මා විස්තර කළ පළමු බෞද්ධකමද හේතු වූ බව විචාරාත්මකව වටහා ගැනීම අවශ්‍ය වේ. ලංකාව තුළ සිංහලයාගේ අනන්‍යතාකාරීතාවය ලෙස බුදු දහම භාවිත කළ යුත්තේ බුදුදහමම එන ධාර්මිකත්වය පිලිබද ඉගැන්වීම්වලට භානි නොවන ලෙසය. සමස්ත ලෝකයම සෑදී පැහැදී සිටින්නේ සිංහල බෞද්ධත්වය විනාශ කිරීමට යැයිද බටහිර සිහිවැරදිය පවතින්නේම සිංහල බෞද්ධකම විනාශ කරන්නට යැයිද අදහන අයට කළ නොහැකි කාර්යක් සෝනිත ගිමියෝ කළහ.

පොදු අපේක්ෂක

සෝනිත ගිමියෝ අරගලයේ විශේෂ ජයග්‍රහණයක් වූයේ මා ඉහත විස්තර කළ මධ්‍යස්ථ බෞද්ධකමට නායකත්වයක් දිය නැති මෙමනිසා සිරිසේන මහතා